

HZ. PEYGAMBER'İN HADİSLERİNDE ÇANAKKALE DESTANI VE GAZİ MUSTAFA KEMAL

PROF.DR:ZEKERİYA KİTAPÇI

Konu İle İlgili Yüseyr Hadislerin Metni ve Çevirileri;

1. Muaz b. Cebel (r.a.)'dan rivâyet edildiğine göre Hz. Peygamber şöyle buyurmuşlardır; “Beytül-Makdis, (Kudüs'ün ele geçirilmesi) ve mamur bir şehir haline gelmesi, sonra Medine'nin tahribi, Medine'nin harap olmasından sonra çıkacak büyük harp, bu kan gövdeyi götüren büyük harpten sonra İstanbul'un mutlaka fethi ve İstanbul'un fethinden sonra Deccal'ın çıkması” bundan sonra Hz. Peygamber otururken ellerini dizlerine vurmuş ve büyük bir endişe ile şöyle demiştir, “Ey Muaz! İşte bunların hepsi bir bir olacaktır. Tıpkı senin aha burada olduğun veya şurada oturduğun gibi”([1]).

2. Yüseyr b. Câbir”den rivâyet edildiğine göre o şöyle demiştir; Bir defasında Abdullah b. Mesud'un Küfe'deki evinde idim. Bu ev insanlarla tıka basa dolu idi. Derken Küfe'de kızıl bir rüzgar esmeye başladı. Bu sırada işi gücü.

“-Ya Rasûlellah Kıyamet saati geldi” demek olan zavallı bir adam eve çıkageldi. Abdullah b. Mesud bir yere dayanmış oturmakta iken bu söz üzerine hemen doğruldu ve:

“-Miras taksim edilmez ve ganimet (servet) işe yaramaz bir hale gelmedikçe kıyamet kopmaz!” dedi. Daha sonra Abdullah b. Mesud, eliyle Şam (yani Anadolu) tarafına işaret etti ve şöyle dedi:

“(İşte o tarafta) pek çok düşman, Müslüman halkla harp etmek için çok büyük bir ordu ve silah toplarlar. “Ben (onun sözünü kestim ve hemen);

“-Bu sözünle Rumları (Avrupalılar) mı kastediyorsun? diye sordum. O da;

“Evet” dedi. “Müslümanlar ölüm kalım harbi yapacak ve ancak galip olarak dönecek bir öncü fedailer birliğini öne sürerler. Bu birlikteki öncü fedailer, düşmanla kendi aralarına gece girip de çarpışmaya mani oluncaya kadar çarpışırlar. Neticede onlarda, bunlarda (yani düşman ordusu da, İslâm ordusu da) geri dönerler. İki ordudan hiç biri galip değildir. Halbuki iki tarafında öncü fedaileri yok olup gitmişlerdir.

Sonra Müslümanlar yine en önde ölüm-kalım harbi yapacak ve ancak galip olarak geri dönecek olan (ikinci) bir fedailer birliğini daha öne sürerler. Tâ gece aralarına girip de çarpışmaya mani oluncaya kadar onlar birbirleriyle harp ederler. Ne var ki bu harplerde de hiçbir taraf galip gelmez, onlar ve bunlardan geri kalanlar tekrar yerlerine dönerler. Böylece bu (ikinci) öncü fedailer birliği de tamamen kırılmış olur.

Sonra Müslümanlar yine ölümü göze alan ve galip gelmedikçe geri dönmeyecek (üçüncü) bir öncü ölüm fırkası daha kurarlar, onlarda akşam oluncaya kadar (düşmanla) çarpışırlar. Ne var ki (bu harplerde de) hiçbir taraf galip gelmez. Onlar ve bunlardan (geri) kalanlar (yerlerine) dönerler. Böylece bu (üçüncü) öncü ölüm fırkası da tamamen kırılmış olur.

Dördüncü gün gelip çatığında, geri kalan Müslüman (asker)leri son bir cesaretle düşmanlara saldırıya geçerler. Allah da Müslümanlara yardım eder ve onlar düşmanlarını, bir örneği olmayan veya bir örneği görülmeyen bir şekilde çok ağır bir yenilgiye uğratırlar, onların hepsini öldürürler kendileri de ölürler. O kadar ki bu sırada onların üzerinden bir kuş uçsa, (bu kuş) onların üzerinden geçinceye kadar (bu kadar kısa bir zamanda) onların çoğu ölüm olarak yere serilmiş olur. Hatta bir babanın oğulları bir birlerini sayacak, onlar yüz kişi oldukları halde onların hepsinin (şehit olduğu ve) sadece bir kişinin kaldığı görülür.

İşte böyle bir halde insanlar hangi mirası taksim edecekler veya hangi ganimete sevineceklerdir. Onlar (Müslümanlar) işte tam böyle bir keşmekeşlik içinde iken aniden bundan daha büyük bir musibet işiteceklerdir. O da bir dellâlin:

“Deccal zürriyetiniz hususunda sizin yerinizi aldı” diye bağırmasıdır. Onlar ellerinde ne varsa atarlar ve yola koyulurlar, öncü olarak on süvari gönderirler. Daha sonra Hz. Peygamber Rumlar (Avrupalılar)la çarpışan bu askerleri kastederek şöyle buyurmuşlardır:

“Ben onların isimlerini, babalarının adını, hatta binmiş oldukları atların renklerini pekâla biliyorum. Onlar o gün yer yüzünün en hayırlı süvarileridir. Yahut, o gün onlar yer yüzündeki en hayırlı süvarilerdendir”([2]).

Hadislerin Mana ve Mefhumu;

H. Peygamber, bundan önceki hadislerinde olduğu gibi, yukarda metin ve çevirisini verdiğimiz daha bir çok hadislerinde, daha sonraki devirlerde çıkacak müessif olaylardan bahsetmiş ve bir ihbarât-ı gaybi nevinden bir çok ilginç haberler vermiştir. Nitekim bunlardan H. Peygamber'in sır dostu Huzeyfe b. Yemani'den gelen bir hadisinde H. Peygamber bu cümleden olmak üzere; Medine'nin büyük ölçüde tahrip edileceğini, ondan sonra bir çok kan gövdeyi götüren harplerin çıkacağını ve bu arada İstanbul'un düşeceğini haber vermiştir ki, bunlar şüphesiz Mehmetçik'in mübarek kanıyla yazdığı yeni bir destan olan meşhur “Çanakkale Harpleri” olduğu gibi, ondan sonra meydana gelen müessif olaylar ve İstanbul'un gerçekten de düşmesidir. Yine bu konuda bizim üzerinde duracağımız çok kıymetli hadislerden birisi de Yüseyr b. Cabir'in, asabın e önde gelenlerinden biri olan Abdullah b. Mesud rivayet etmiş olduğu uzun bir hadisidir. H. Peygamber bu hadisinde mübarek elleriyle Şam tarafına yani Rumlar ve Anadolu'ya işaret etmiş ve Müslümanlarla Rumlar arasında çok çetin, eşi ve emsali görülmemiş bir kısım harpler çıkacağını haber vermiştir.

H. Peygamber destâni bir izahla bu harplerin aylarca süreceğini bu harplerde Müslümanların öncü birlikler kuracağını, ölümden korkmaya bu insanların düşmana saldıracakları, onlarla korkmadan yılmadan çarpışacaklarını, bu harplerin bu şekilde iki üç defa tekrar edeceğini her iki tarafın çok büyük kayıplar vereceğini, bu öncü birliklerin kırılıp gideceğini haber vermiş ve insanları gerçekten de hayret ve dehşet içinde bırakmıştır.H. Peygamber, bu yöndeki ilâhi ihbaratına devam etmiş, bu harplerde en sonunda Allah'ın Müslüman gazilere yardım edeceğini ve zaferi onların kazanacağını beyan buyurmuş ve bu harplerin korkunçluğunu dile getirmek için, bir babanın yüz çocuğundan nerede ise doksan dokuzunu bu harplerde kaybedeceğini, onlardan sadece bir tanesinin geri döneceğini söylemiş, böylece Muhammed ümmetini kıyameti koparacak kadar büyük ve bir o kadar da dehşetli ve tehlikeli harpler ve yine bir büyük olaydan haberdar etmiştir.

Yine H. Peygamber bu destâni izahlarında bu harplerde, Allah'ın Müslümanlara yardım edeceği ve zaferi onların kazanacağını haber vermiş ve O daha da ileri giderek; Rumlar (yani Avrupalılarla) harbeden bu yolda bile bile ölümü göze alan kişilerin, dünyanın en hayırlı insanları olduğunu, onların değil isimlerini, babalarının bile isimlerini bildiğini söylemiş, böylece bizleri hayret ve dehşet içinde bıraktığı gibi bu Müslüman gazileri de dünya ve ahiret ululuğuna kavuşturacak yüksek teveccüh iltifatlarında bulunmuştur.

H. Peygamber'in bu destani beyanlarından maksat şüphesiz Çanakkale Savaşları ve bu kan gövdeyi götüren harplerde şehit düşen Mehmetçikler olduğu gibi, daha sonra bu Peygamber destanını aynı sıcaklığı ve sanki Peygamber ağızından duyarcasına hem de cana yakın bir ifade ile dile getiren Gazi Mustafa Kemal olmalıdır.

Hadislerin Ortaya Koyduğu Tarihi Büyük Gerçekler;

H. Peygamber'in şüphesiz bir ilham-ı Rabbaini olarak verdiği bu destanı izahlar, daha sonra Rumlar, onların şahsında hristiyan Avrupa ile müslümanlar arasında cereyan büyük tarihi olaylar ve İslâm tarihine geçen, kanlı, dehşet dolu harplerle kar-şılaştırıldığında, ne ilginçtir ki bu kan gövdeyi götüren büyük olay-ların daha sonraki asırlarda H. Peygamber'in ihbârâtı doğ-rultusunda geliştiği ve dolayısıyla ihtiyar Târih Dedenin, H. Peygamber'in nübüvvet ve risâletini bir diğer ifâde ile bu konudaki insan üstü kişiliğini bir kere daha tasdik ettiği görülmektedir.

Zira Müslümanlarla Rumlar, bir diğer ifâde ile Hristiyan Avrupa arasında çıkacak olan bu harpler, tarih objektifinde de-ğerlendirildiğinde bu dehşet dolu harblerin, bir avuç müslüman Türk'ün bir çok Avrupalı özellikle, “Çanakkale Harpleri” dediğimiz, o kan gövdeyi götüren meşum harplerdeki ateşle imtihanı özellikle Anafarta, Conkbayırı, Arıburnu, Alçıtepe ve Geliboluda cereyan eden ve yaklaşık 200.000 Müslüman Türkün kanı ve canına mal olan büyük harplere işaret ettiğinden hiç kimsenin en ufak bir şüp-hesi olmamalıdır. Çanakkale, Müslüman Türk askeri mehmetçiğin parlak süngüsüyle kazandığı bu büyük zafer ve yine onun sün-güsünün ucuyla yazdığı ilâhi bir

destandır.

Ne ilginçtir ki Hz. Peygamber; Muhammed Ümmetinin yarınları ile ilgili bir çok meselede olduğu gibi, bu konuda da nübüvvet gözü ile ufuklara, geleceğe bakmış, Çanakkale sirtlarında cereyan eden o kanlı boğuşmaları orijinalini bir filim gibi seyretmiş, müslüman gazilerin, ölümü hiçe sayarcasına harp meydanlarına koştuğunu görmüş, bundan çok büyük bir sevinç duymuş, o ilahi destanı, kendiside yine yine destanî bir şekilde izah etmiş, böylece Müslüman Türk Milletine çok büyük teveccüh ve iltifatlarda bulunmuştur.

Osmanlı Türkleri Avrupa Haçlıları Karşısında;

Gerçekte; Çanakkale Savaşları; Osmanlı Türklerinin daha ilk kuruluş yıllarından itibaren Rumlar (Bizans)'la yaptığı ve daha son-raları klasik Haçlı Savaşlarına dönüşen ve birleşik Avrupa Orduları ve Hristiyanlığa karşı asırlarca devam eden o korkunç Haçlı harplerinin şimdilik en sonucusudur. Hristiyan ve Sömürgeci Avrupa zihniyetinin İslama karşı duyduğu sonsuz bir nefret, unutulmaz bir kin ve korkunç bir düşmanlığın fiili bir tezahürü olan bu harpler ve vahşî Haçlı Seferleri, Orta-Çağda Kudüs, Şam gibi kutsal şehirleri müslümanların elinden almak ve bu topraklardan onları sürüp çıkarmak için başlatılmış (1095)([3]) ve en son Çanakkale Harplerine kadar sürmüştür.

Osmanlı Türklerinin İslâm dünyasının tam bir kargaşa ve karışıklık için bulunduğu bir asırda tarih sahnesine çıkmaları ve bu akıncı Türk-lerinin Bizans ve daha sonra Balkan'lara yönelmeleri Roma kapılarını dövmeye başlamaları Avrupa Hristiyan dünyasını bir kere daha ayağa kaldırmış ve bu akıncı Türkleri durdurmak ve onları Avrupa'dan sürüp çıkarmak için yeni, yeni bir çok haçlı seferleri dü-zenlemişlerdir. Böylece onlar; Birinci Kosova (1389), Niğbolu (1396), Varna (1444)da şanslarını denemişler ve her defasında müslüman Türkün kılıç şakırtıları arasında eriyip gitmişlerdir. Avrupa'nın İspanya örneğinde olduğu gibi Müslüman Türkleri, Avrupa ve Anadolu topraklarından kovmak ve İstanbul'u tekrar hristiyan Bizans'ın başkenti yapmak için başlattığı bu felaket harpleri, ne yazık ki "Birinci Dünya Harbi" ve dolaysıyla yüz binlerce mehmetçiğin şehit olduğu Çanakkale Harplerine kadar devam etmiştir (1915).

Bizans, dolaysıyla koca bir Sömürgeci Avrupa haçlı zihniyetine karşı ya-pılan bu haçlı savaşları ve bu kanlı mücadeleler hakkında Hz. Peygamber'in hadislerinde öyle ilginç açıklamalar vardır ki, bunlara bir insanın şaşmaması mümkün değildir. Ne var ki bu hadisler üzerinde şimdiye kadar hiçbir Türk tarihçisi durmadığı gibi, hiçbir Türk Hadis Âlimi ve Tefsir otoritesi de durmamış ve müspet manada hiçbir araştırma yapılmamıştır ki bunu millet sevgisi ile bağdaştırmamız mümkün değildir.

Neylersiniz ki bu hadislerle bir mecburiyet icabı karşılaşılanlar ve bir fikir beyan etme durumunda kalanlar mesela H. Dursun Yıldız gibi, hiç bir ciddi esasa dayanmadan sözüm ona izahlarla onların bütünüyle "Mevzu" sonradan "Uydurma" hadisler olduğunu söylemişlerdir. Onlar böyle yapmakla da yetinmemişler, Hz. Peygamber'in Müslüman Türk Milletine olan yüksek teveccühlerinin önüne o kara kalemlerinden dökülen kara kelimeler "Hayırlı" kap-kara taşlarla bir büyük kara duvar örmüşler ve milletimiz namına çok büyük bir gaflet örneği vermişlerdir. Hele Türk Hadis ve Tefsir Otoritelerinin bu hususta inada varan ilgisizlikleri yürekler acısıdır. Kendi Müslüman ecdadı hakkında Hz. Peygamber'in söylediği hadisler, "Doğrusu" ile "Uydurması" ile, onları hiç ilgilendirmedikleri gibi, Hz. Peygamber'in; Müslüman Türk Milletine yapmış olduğu bunca teveccühler onları hiç ilgilendirmemiş ve zavallı bir menfi kavmiyetçilik fobisiyle onların "A" dan "Z" ye hepsini inkar etmişler ve çoğu halde alay konusu yapmışlardır. Zira onlara göre bu düpe düz bir ırkçılık idi ve İslâm'a göre yasaktı.

Oysa bu hadislerin çoğu şüphesiz "Sahih" doğru ve güzel hadislerdir. Onlar; Hz. Peygamber'in Levh-i Mahfuz dediğimiz Evrensel Kader Kitabında, Cenab-ı Mevlanın, Türk Milletinin alnına yazdığı güzel şeylerdir. Fahr-i Kâinat Efendimiz bu konuda O, Zât-ı Akdese muhatap olduğu gibi Levh-i Mahfuz'a bakmış, kâinat kitabındaki kader satırlarını okumuş ve onları Müslüman Türk Milletine ulaştırılmak üzere, Muhammed Ümmetine bir ilâhi mesaj ve bir mukaddes emanet olarak bırakmıştır. Bu yönüyle bu hadisler sadece Türk Tefsir ve Hadis âlimleri için değil, belki bütün İslâm alimleri için bir vebal ve onların omuzlarına konulmuş bir yük ve ilahi bir sorumluluktur. Bu bakımdan İslâm dini ve Muhammed ümmetinin yarınlarına giden yolda Müslüman Türk Milletinin şahsında Hz. Peygamber'in vermiş olduğu bu mübarek mesajların bir an önce incelenmesi hadis kültürü ve bir tarih muhakemesi içinde değerlendirilmesi ve Müslüman Türk Milletinin irfan zenginliğine sunulması gerekmektedir. İşte Hz. Peygamber'in dilinde ifadesini bulan ve Müslüman Türk'ün ateşle imtihanı olan Çanakkale destanı da, Hz. Peygamber'in böylesine kutsi mesajlarından biridir. Bu mesajlar asıl sahibine ulaştırılmadan; Türk milletinin o tarihi

misyonunu öğrenmesi, asıl İslâmi şahsiyetini keşfetmesi ve özüne yeniden dönmesi mümkün değildir.

Yeni Haçlı Orduları Çanakkale Önlerinde;

Bu haçlı savaşçıların en sonuncusu ve netice itibarı ile en va-himi Hz. Peygamber'in de hadislerine konu olduğu gibi, Çanakkale Harpleridir. Sömürgeci Avrupa ve haçlı zihniyetinin, Hristiyanlığın kutsal şe-hirlerinden biri olan İstanbul'u ele geçirmek, Ayasofya'nın mihrabına tekrar muhteşem bir Haç dikmek, Müslüman Türkü, bundan da öte İslâm dinini, bütün Balkanlar ve Avrupa'dan sürüp çıkarmak, Ana-doluyu kurtarmak, buraları tekrar Hristiyanlığın koyu bir öz yurdu hâline getirmek, Türkleri, Malazgirt hattının doğusuna sürmek için tekrar harekete geçmiş, çok güçlü bir donanma ve daha zorlu bir askeri güçle Çanakkale önlerine gelmiştir.

Zira, bir hiç yüzünden patlak veren I. Dünya Harbi ve koca Os-manlı İmparatorluğunun, hiç bir ufku olmayan üstelik II. Abdü'l-Hamid Hanı alaşağı eden askeri ve idari kişileri tarafından bu harbe sokulması ve neticede çökertilmesi, vahşî batı emperyalizmine bu fırsatı bir altın tepsi içinde sunmuş bu-lunuyordu. Bunun için itilâf devletleri (Fransa, Büyük Britanya ve Rusya) kara ve denizden saldırmak üzere çok büyük bir ordu hazırlamışlar ve Çanakkale Boğazının önlerindeki yerlerini almışlardı. M. Akif bu vahşi durumu izah etmek için şöyle demiştir:

“Tepede yol bularak geçmek için Marmara'ya

Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya”

Ne var ki Akif'inde dediği gibi, 18 zırhlıdan oluşan ve çok üstün bir donanma gücüyle Boğaz'a yüklenen haçlı gemileri, Barbaros'un torunları tarafından çok ağır bir yenilgiye uğratılmış ve çok gü-vendikleri bu zırhlıların ilk altısı, kısa bir zaman sonra içindikilerle birlikte bir enkaz yığını hâlinde “Marmara Boğazı”nın derinliklerine gömülüp gitmişlerdir.

Daha sonra müttefik haçlı orduları, Türk mukavemet gücünü karadan vurmak istemişler ve ilk fırsatta 75.000 kişilik bir kuvvetle karadan saldırıya geçmişlerdir. Onların hazırladığı bu ordu; dün-yanın dört bir yerinden, sömürgeci güçler tarafından, nerede, ki-minle ve ne için savaşıcağını bilmeyen zavallı insanlar ve bir çok masum müslümandan oluşuyordu. M. Akif, meşhur Çanakkale des-tanında bu garabeti şu şekilde dile getirmiştir;

Eski dünya, yeni dünya bütün akvam-ı beşer

Kaynıyor kum gibi, Nahşermi, hakikat mahşer.

Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem nebelâ,

Hanî tâûna da züldür bu rezil istilâ”.

Anafartalar, Conkbayırı, Arıburnu, Alçıtepe, Gelibolu'da inş sanlık tarihinde bir eşi ve benzeri bulunmayan çok kanlı harpler oluyordu. Denizden kara çıkarması için harekete geçen bu haçlı sürüleri dalga, dalga ilerliyor ve her defasında Mehmetçiği iman dolu göksüne çarparak eriyip gidiyorlardı. Çanakkale de çok kanlı kara savaşları oluyordu. Öyle ya ölüme susarcasına süngü takıp hücumla geçen Mehmetçiklerden bir bölük düşman karşısında kırılınca, hemen diğer bir birlik, korkmadan çekinmeden âdeta ölüme meydan okurcasına onun yerini alıyor ve seve, seve ölüme gidiyorlardı. Kan kusan top mermileri, şuraya buraya savrulan kol gövde ve ba caklar Mehmetçiği hiç etkilemiyordu. Manzaranın vahşeti kar şısında bir insanın ürkmemesi mümkün değildi. Mehmetçik süngüsüyle bir destan yazıyordu. Nitekim bu destanı şiirleştiren M. Akif bu vahşete şöyle haykırmıştır:

Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin,

Sönüyor göksünün üstünde o arslan neferin.

Ölüm indirmedi gökler, ölü püskürmedi yer,

O ne müthiş tipidir savrulur enkaz-ı beşer

Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak

Boşanır sırtlara vâdilere sağnak, sağnak.

Bu Boğaz harbinin en önemlilerinden biri olan Alçıtepe de 50.000 kişilik düşman ordusu çok büyük bir hücumla geçmiş Meh-metçiğin göğsünü siper ederek yaptığı bu direniş karşısında 20.000 kişiden fazla askerini kaybettiği halde hiçbir başarı elde ede-memiştir. Kirte muharebelerinde Türk ordusu 30.000 şehid ver-miştir. Seddü'l-Bahir cephesi, özellikle Kerevizdere hücumunda 9822 askerimiz şehid olmuş, düşman tarafı ise 3840 kayıp ver-miştir. Arıburnu muharebelerinde ilk çarpışmalarda 14.400 şehit verilmiştir([4]).

Bu süngü harplerinin en kanlısı ise Anafartalar Gurup Komutanı Mustafa Kemal'in birinci derecede kendini sorumlu hissettiği Conk bayırında cereyan etmiş, süngü takarak Allah! Allah! naraları ile düşmana hücum eden Mehmetçiğle haçlı sürüleri arasında çok kanlı boğuşmalar olmuş, işte bu harplerle Mehmetçiğ, Hz. Peygamber'in destanı bir şekilde anlattığı iman destanını yazmıştır. (AĞustos, 1915) Zafer bu kan gövdeyi götüren harplerden sonra Allah'ın yardımı ile, Hz. Peygamber'in de müjdelediği gibi Meh-metçiğin olmuş ve haçlı orduları son kurtuluşu denize kaçmakta bulmuşlardır. Bu harplerde ölenlerin haddi hesabı yoktu. Bir baba Hz. Peygamber'in de ifâde buyurdıkları gibi; "şayet yüz oğlunu göndermişse onlardan doksan dokuzu şehit olmuş ve ancak biri geri dönebilmişti"([5]).

Mehmetçiğ; Bedr'in Arslanı;

Gerçekte İslâm tarihinde Çanakkale harplerinin daha bir eşini ve benzerini bulmamız mümkün değildir. Taşıdığı kudsi gaye ve ifâde ettiği yüce mana bakımından Bedir Harbine eş değer bir cihat idi. Zira o zaman nasıl ki bir avuç müslüman Allah'ın nurunu sön-dürmek, İslâm'ı yıkmak ve Hz. Peygamberi yok etmek isteyen azgın Mekke'li Müşriklerin karşısına dikilmiş ve Allah'ın dinini aziz etmek için seve, seve ölümün kucağına koşmuşlarsa; Bu defa aradan asırlar geçtikten sonra bir avuç Müslüman Türk İslâm'ı kendi öz yurdunda boğmak, İslâm'ın taht ve baht şehri İstanbul'u işgal etmek ve on asır İslâm'a duydukları kin ve nefretin intikamını çok acı bir şekilde almak için azgın haçlı ordularının Çanakkale'de karşısına dikilmiş, kanı, canı ve malı pahasına bu top-rakları "Hayır!" İslâm dinini korumaya çalışmış ve bir gül bahçesine gidercesine ölümün kucağına koşmuştur. Bedir harbinde olduğu gibi, Çanakkale harplerinde de; Allah'ın askerleri müslüman Türkün yanında olmuş, Hz. Peygamber'in manevi himmet eli onların üs-tünde dolaşmış, ilâhi rahmet bulutları onları gölgelemiş(*) böylece Allah zaferi onların alınına yazmıştır.

Evet çok büyük emellerle Çanakkale boğazı önlerine gelen ve Müslüman Türk'ten, Hristiyanlık namına on asır birikmiş kin ve nefretin intikamını almak isteyen Sömürgeci Avrupa ve mağrur haçlı ordusu komutanları, alçak bir yenilgiye uğramışlar, askerinin çok büyük bir kısmı bu harplerde öldüğü gibi bir o kadarı da denizde boğulmuş ve sağ ka-lanlarda bir yüz karası hâlinde ülkelerine dönmek mecburiyetinde kalmışlardır. Bu harplerde verdiğimiz şehit ve gazilerin sayısının 200.000 den fazla olduğu kaydedilmektedir([6]).

İşte Hz. Peygamber'in Yüseyr b. Câbir den gelen uzun bir hadisi ve o hadisinde tasvir ettiği savaş sahneleri, insanı hayret ve dehşet içinde bırakmaktadır. Bunlar sâdece lâfzî bilgiler değil, bilakis Hz. Peygamber'in sanki "Levh-i Mahfuz" olarak zikredilen o büyük Evrensel Kader Kitabından aktardığı canlı görüntülerdir. Nitekim Hz. Pey-gamber; müslümanların Bizans, Hayır! koca bir Avrupa haçlı zih-niyetine karşı yaptıkları bu harpleri çok çarpıcı bir şekilde tasvir etmiş ve şöyle demiştir;

"İşte o harplerinizde Müslümanlar ölüm için bir öncü fırka kuracak, ta gece aralarına girinceye kadar çarpışacak, hiçbir taraf galip gelmeyecek ve öncü fırkalar bitecektir. Daha sonra Müslümanlar ölüm için tekrar bir öncü fırkası daha kuracak, gece aralarını ayırınca ya da kadar çarpışacak, onlarda, bunlarda, hiç biri galip gelmeyecek, bu fırkada bitecektir. Daha sonra Müslümanlar ölüm için yine bir öncü fırka daha teşkil edecek, öyle ki galip gelmedikçe geri dönmeyecekler ve akşama kadar çarpışacaklardır. Nihayet onlarda bunlarda geri dönecek, hiç biri galip gelmeyecektir.

Dördüncü gün gelince düşmanlara karşı ehl-i islâm'ın geride kalan askerleri ilerleyecek, Allah düşmanları yenilgiye

uğratacak ve onlar düşmanları misli görülmemiş bir şekilde tepeleyeceklerdir. Bir babanın yüz oğlu olsa bile bu harplerden sonra bir kişinin sağ kaldığını görecektir. Şu halde hangi ganimete sevinilecek ve yahut hangi miras taksim edilecektir. (Bu harplerin sonucu askerin eline miras ve ganimet geçmeyecektir). Onlar bu halde iken aniden bundan daha büyük bir musibet işitecekler ve kendilerine Deccal'ın çıktığı haberi gelecektir"([7]).

Ne ilginçtir ki Hz. Peygamber'in bu uzun hadisinde dile getirdiği kanlı harpler, daha sonra Çanakkale'de cereyan eden o meşum kanlı harplerle karşılaştırıldığında bundan asıl maksadın Hz. Peygamber'in Çanakkalede bir avuç Müslüman Türk'ün, Bizans'a Bizans'a bundan daha da öte, koca bir haçlı zihniyetine karşı, İslâm namına kanlı ile yazdıkları o ilâhi destandan başka bir şey olmadığı ken-diliğinden ortaya çıkmaktadır.

Mustafa Kemal ve Hz. Peygamber'in Çanakkale Hadisi;

Nitekim Çanakkale harplerine Anafartalar Grup Komutanı olarak katılan Gazi Mustafa Kemal'in daha sonraki yıllarda yaptığı çok canlı açıklamalar bizleri bir kere daha heyecanlandırmakta ve bu harplere katılan cihât erlerinin Allah ve Rasulü katında ne kadar makbul ve yüce kişiler olduğunu ortaya koymaktadır. Gazi Mustafa Kemal'in, harbin en sıkışık anlarında Mehmetçiğin kılıcı ile yazdığı bu destanı anlatmak için söylediği sözler, Hz. Peygamber'i bütünüyle doğ-rulamakta ve onun bu gerçekçi beyanları bütünüyle Hz. Peygamber'in nübüvvet ve risâleti ve bu manada izhar ettiği büyük mucizesinin en çarpıcı bir delili olmaktadır. Gazi Mustafa Kemal'in an-lattığı Çanakkale destanı ile, Hz. Peygamber'in hadisleri arasındaki ifâde benzerliğine bir insanın şaşmaması mümkün değildir. Çünkü aradan on iki asır geçtikten sonra Gazi Mustafa Kemal de tıpa tıp Hz. Peygamber'in söylediği şeyleri söylemiş ve bir manada Hz. Peygamber'in ruhaniyeti, Gazi Mustafa Kemal'in dilinde tecelli etmiştir. Görüldüğü gibi aradan asırlar geçtikten sonra, Hz. Peygamber'in yüce bir mucizesinin fiilen gerçekleşmesine vesile olmak, Onun asırlarca önce dile getirdiği Çanakkale destanını, aradan asırlar geçtikten sonra Fahr-i Kâinat'ın üslubuna benzer bir üslupta anlatmak, işte bu Gazi Mustafa Kemal içinde bir ululuk olmalıdır.

Bilindiği gibi bu harplerde Anafartalar Grup Komutanı olan Mustafa Kemal 9. Ağustosta, Küçük ve Büyük Anafartalar yönünde ilerleyen itilâf Kuvvetleri, "Hayır!" haçlı sürülerini, güçlü bir karşı saldırı ile püskürttükten sonra, 10 Ağustos sabahı, burun buruna yönelttiği bir süngü hücumuyla Conk Bayırındaki İngiliz kuv-vetlerine çok ağır bir darbe indirmiş ve onları geri çekilmeye mecbur etmiştir. Boğaz boğaza yapılan bu süngü harplerinde iki tarafta yüzlerce ölü vermişti. Daha sonraki yıllarda bu harplerde Meh-metçiğin gösterdiği imani coşkuyu, Gazi Mustafa Kemal kendine has o canlı ifadeleriyle şu şekilde anlatmıştır:

"-Biz ferdi kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz. Yalnız size Bombasirtı vak'asını anlatmadan geçemeyeceğim. Mütakabil (karşılıklı) siperler arasında mesafemiz sekiz metre, yani ölüm muhakkak, muhakkak... Birinci siperdekiler, hiçbir kurtulmamacasına kâmilan düşüyor, ikinciler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar yaşayan-ı gıpta (imrenilecek) bir itidal ve tevekkülle (kendini bırakma ile) biliyor musunuz? Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir fütur (bezginlik) bile getirmiyor; sarsılmak yok! Okumak bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim, cennete girmeğe hazırlanıyorlar. Bilmeyenler Kelime-i Şehadet çekerek yürüyorlar. Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şayan-ı hayret ve tebrik bir misaldir. Emin olmalısınız ki Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur"([8]).

Görüldüğü gibi, Anafartalar Grup Komutanının yaptığı bu açıklamalar Hz. Peygamber'in konumuza esas olan hadisleri ile karşılaştırıldığında, bu beyanlar Hz. Peygamber'in hadislerine yeni bir mâna zenginliği kazandırmış ve Onun nübüvvet ve risâletinin geçerliliğini bir kere daha ortaya koymuştur. Ne ilginçtir ki bu key-fiyet, Hz. Peygamber'in bir ilham-ı Rabbânî olarak haber verdiği bu kudsi harplerde bulunma şerefine ulaşmış Gâzi bir Komutanın bizzat kendi başından geçen ve göz yaşartıcı olaylarla gerçekleşmiş olu-yordu.

İslâm Alimlerinin Olaylara Bakışı;

Bu konunun bizim açımızdan çok önemli bir yönü daha vardır. O da meşhur hadis âlimlerinin bu hadis ve onun verdiği ilâhî me-sajlara bakış açılarıdır. Hemen şunu itiraf edelim ki; en muteber hadis kitabı ve "Kütüb-ü Sitte"den, aynı zamanda "İki Sahîh"ten biri ve "el-Câmiu's-Sahih" adıyla hadis dünyasında müstesna bir yeri olan ve böyle bir kitapta zikredilen bu hadis ve onun verdiği ilâhî mesajlar şimdiye kadar ne yazık ki, İslâm âlimlerinin fazla bir dik-katini çekmemiştir.

İmam-ı Kuşeyri'nin bu eserini, en makbul bir şekilde şerheden İmam-ı Nevevi, söz konusu hadisteki anlaşılması zor, bazı (mübhem) kelimeleri açıklamakla yetinmiş, bu kanlı harpleri İslâm Tarihi açısından yorumlama ve Hz. Peygamber'in bu mânada verdiği ilahi mesajlar ve murad-ı Peygamberi'nin doğru bir şekilde açıklanması hususunda hiç bir gayret göstermemiştir([9]). Bunda şüphesiz hadis âlimlerinin, İslâm tarihinin büyük olayları ve bu büyük olay-lara yön vermede Müslüman Türk Milleti ve onun yaptığı büyük hizmetler ve insanlığın hayrına yüklediği ilâhi misyonu yeteri kadar bilmemeleri ve onu yeteri kadar tanımamalarının da çok büyük te-sirleri olmuştur.

Ne var ki bu ihmali görülen hadis âlimlerine, Türk hadis oto-ritelerini de ilâve etmemiz gerekmektedir. Nitekim, Sahih-i Müslim'i en başarılı bir şekilde Arapça'dan dilimize çeviren değerli hadis âlimi M. Sofuoğlu da aynı ihmali göstermiş, bu hadisin mil-letimiz açısından ifâde ettiği yüksek hakikatleri görememiş ve sâdece hadisin metnini çok güzel bir ifâde ile dilimize çevirmekle yetinmiştir([10]). Aynı durum bir dereceye kadar A. Davudoğlu hoca içinde ge-çerlidir. Bu değerli İslâm âlimi, Sahih-i Müslim'i çok mükemmel bir şekilde tercüme ve bazı hadisleri uzun, uzun şerh etmesine rağmen o da bu harpleri bir tarih muhakemesi içinde değerlendirmemiş, bu harplerdeki murad-ı Peygamberiyi keşfetme ve Hz Peygamber'in bu yönde vermiş olduğu ilahi mesajların doğru bir şekilde anlaşılması ve müslüman halkımıza ulaşması hususunda hiç bir ilmi deha gös-termemiştir. Yine de o bu hadisi elinden geldiği kadar açıklamaya çalışmış ve şöyle demiştir;

“Romalılarla Müslüman arasında öyle dehşetli bir harp olacaktır ki; bu harplerde Müslümanlar ölmek var, dönmek yok diyen en yiğit askerlerinden fırkalar teşkil ederek, düşman üzerine sevk edecekler, fakat bu fırkalar eriyip bitecek, üç defa yenisini gönderdikleri halde, yine bir netice elde edemeyeceklerdir. Nihayet ehl-i İslâm'ın kalan gazilerine Hak Teâla, zafer nasip edecek, misli görülmedik bir harp yaparak düşmanı kıracak ve harbi kazanacaklardır. Bu harp o kadar şiddetli olacak ki, bir babanın yüz oğlu olsa bu harplerden yalnız bir kişi sağ kalacaktır”([11]).

Bu açıklamalar hadd-i zatında Çanakkale de sürgüsünün ucu ile o ilâhi destanı yazan Mehmetçiğin kanlı savaşlarını en güzel bir şe-kilde tasvirinden başka bir şey değildir. Görülüyor ki merhum A. Da-vudoğlu hoca bir türlü bu harbin adını koyamamış, daha açık bir ifâde ile tenteneli perdenin önünde kalmış, bu harplerde sün-güsünün ucuyla ilâhi bir destan yazan asıl Mehmetçiği görmemiş ve perdeyi kaldırarak onunla kucaklaşamamıştır.

Fakat bu ilim adamlarımız arasında, bir ilim adamı, bir müfessir ve bütün bunların ötesinde Anadolu insanının çileli kahrını bir iman coşkusu hâlinde çığlık, çığlık dile getiren bir vatan şairi olması ba-kımından M. Akif'in çok ayrı bir yeri vardır. Ne ilginçtir ki bu Büyük Şair, öyle tahmin ediyoruz ki Hz. Peygamber'in bu hadisine henüz vakıf olmadan, O yüce Peygamber'in; Çanakkale savaşları ve o savaşların ilâhi varlığı Mehmetçikten hissetmiş, bunu en güzel bir şekilde dile getirmiş ve Mehmetçiğin süngü destanını bir dille bir kere daha destanlaştırmıştır. Kahraman Mehmetçiği, Medine'deki kuytu kabrinden seyretmekte olan Hz. Peygamber'e ve Onun ağuşuna bırakmıştır. Bu Türk İslâm tarihinin ruh-u nebiyi hoşnut ede-cek en önemli olaylarından biridir. Millî Şâir, bu destanı şiirinde Mehmetçiğe şöyle hitap etmektedir;

“Vurulup tertemiz alnından uzanmış yatıyor

Bir hilâl uğruna yâ Rab! Ne Güneşler batıyor

Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker!

Gökten ecdad inerek öpse o pâk alnı değer.

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi,

Bedr'in aslanları ancak bu kadar şanlı idi.

Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?

“Gömeli gel seni tarihe” desem sığmazsın.

HZ. PEYGAMBER'İN HADİSLERİNDE ÇANAKKALE DESTANI

Contributed by ulku2

Thursday, 27 December 2012 15:31 - Last Updated Monday, 28 January 2013

Herc'ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitap,

Seni ancak ebediyetler eder istiab.

Sen ki, İslâm'ı kuşatmış boğuyorken hüsrân,

O demir çemberi göğsünde kırıp parçaladın.

Senki a'sara gömülse taşacaksın..

Heyhat!Sana gelmez bu ufuklar, seri almaz bu cihât.

Ey şehit oğlu isteme benden makber

Sana ağuşunu açmış duruyor Peygamber”([12]).

Buraya kadar olan açıklamalarımızda, Çanakkale savaşları ve bu savaşlarda şehit olan yüz binlerce vatan evladı ve onların bu vatan uğruna döktükleri mübarek kanların, Hz. Peygamber katındaki yüce kıymeti ve ayrıca GAZİ MUSTAFA KEMAL'in bu kan gövdeyi götüren harplerde, Çanakkale savaşlarına bir cihad eri olarak katılan değerli komutan GAZİ MUSTAFA KEMAL'in; Hz. Peygamber'in ilahi mesajını, hem de aradan asırlar geçtikten sonra Çanakkale'de şehit düşen MEHMETÇİK'e aynen ulaştırmadaki yüksek haleti ruhiyesi, Hayır! Hz. Peygamber'in ruhani tecellisi bir gönül coşkusu halinde dile getirilmiş ve alınması gereken ibret ve dersler yine okuyucuların takdirine sunulmuştur.

NOT: Hadislerin Arapça metni ve bu konularda daha geniş bilgi için müellifin Hz. Peygamberin Hadislerinde Türkler isimli eserine bakınız

[1] İbn Kesir, en-Nihâye, I, s. 59, Ebû Dâvud, Sünen, IV, s. 157, el-Câhız, el-Beyân ve't-Tabeyin, Kahire, 1947, II, s. 36, Hatib el-Bağdâdi, Tarih-u Bağdad, XI, s. 223.

[2] Sahih-i Müslim, s. 329, no; 2899.

[3] Haçlı Seferleri ve çok geniş bir bibliyografya çalışması için bkz, Demirkent, Işın, Haçlılar, DİA, IVX, s. 545.

[4] Danişmend, İ.H., a.g.e., IV, s. 422-425.

[5] Sahih-i Müslim, XI, s. 329, no; 2899.

* Çanakkale savaşlarının, bu ilâhî ve Peygamberi yönü hakkında bir çok insan üstü, esrarlı harika olaylar cereyan etmiştir. Bu ilâhî olayların yeteri kadar üzerinde durulmadığı anlaşılmaktadır Z.K.

[6] Bu konularda geniş bilgi için bkz, Genel Kurmay Başkanlığı; Birinci Dünya Har-binde Türk Harbi; Çanakkale Cephesi Harekâtı; V/, V/II, V/III, Ankara, 1997, Danişmend, İ.H., Osmanlı Tarihi Kronolojisi, IV, İstanbul, 1955, Sandens, Liman von, Türkiye'de Beş Yıl, İstanbul, 1999, Darkot, B., Çanakkale, İA, III, s. 347, 350, Aspinall, C.F., Büyük Harbin Tarihi, Çanakkale, İstanbul, 1940, Niyazi, M., Çanakkale Savaşları Bibliyografyası, Ankara, 1995.

Contributed by ulku2

Thursday, 27 December 2012 15:31 - Last Updated Monday, 28 January 2013

[7] Sahih-i Müslim, IX, s. 329.

[8] Eşref, Rüşen, Anafartalar Kumandanı Mustafa Kemâl ile Mülakat, İstanbul, 1930, 47, 48, Baydar, M., Atatürk'le Konuşmalar, İstanbul, 1960, s. 14 vd.

[9] Sahih-i Müslim, bir Şerh en-Nevevi, Mısır, 1972, XVIII, s. 23 vd.

[10] Sahih-i Müslim ve Tercemesi, çev. M. Sofuoğlu, İstanbul, 1970, VIII, s. 432-433.

[11] Sahih-i Müslim, Tercüme ve Şerhi, XI. s. 330.

[12] Ersoy, M.A., Safahat, İstanbul, 1950, s. 427.

www.zekeriyaakitapci.com